

Ce este evanghelizarea si ce este marturia personala

Comentariu de Alejandro Bullon

Buna dragul meu!

Incepem acest studiu spunand ca nimeni nu poate face o buna lucrare in viata daca nu stie ce are de facut. In zilele noastre este la moda expresia americana: “*job description*” – adica descrierea muncii tale sau fisa postului.

Nici un conducator nu s-ar incumeta sa conduca un grup de lucru fara fisa postului sau. Dar Hristos atunci cand ne-a dat misiunea predicarii Evangheliei, nu numai ca ne-a lasat o fisa a postului fiecarui crestin, ci si explicatia motivului pentru care trebuie sa facem acest lucru. Adica, a fost si mai explicit decat liderii umani.

Iata ce ne spune 1 Cor. 15,58:

“⁵⁸De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintți, sporți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică. “

“Ca osteneala voastra in Domnul nu este zadarnica. Acesta este un motiv interesant. De ce trebuie sa aducem la indeplinire misiunea? Intelegerea acestui aspect este bazic. Multi crestini cred ca trebuie sa predicam Evanghelia pentru a-L ajuta pe Isus in misiunea de descoperire a adevarului intregii lumi. Dar aceasta nu este adevarat. Dumnezeu este Dumnezeu, El ar fi putut predica evanghelia si fara ajutorul nostru. Ingerii din cer sunt nerabdatori sa vina pe pamant ca sa predice evanghelia.

Intr-o anumita ocazie, Dumnezeu a trebuie sa predice evanghelia lui Balaam, si pentru ca nu era prin apropiere nici un evangelist laic, nici un misionar, nici o reprezentanta de la misiunea femeii, nici de la cea a copilului, tot ce a avut la indemana Dumnezeu in acel moment, a fost o magarita, si a inzestrat-o cu capacitatea de a vorbi, iar animalul a predicat. Isus cand a fost pe pamant a zis: “Daca voi ve-ti tacea pietrele vor vorbi.”

Asa ca daca cineva crede ca trebuie sa il ajute pe Isus, sa termine predicarea Evangheliei se inseala. Dumnezeu nu are nevoie de ajutorul tau, cei care in realitatea au nevoie de aceasta sunt tu si eu, pentru a creste din punct de vedere spiritual si chiar mai mult acesta este o lucrare a Bisericii ca intreg, ca organizatie. Pavel in textul din Corinteni pe care tocmai l-am citat spune: “ca sa fiti tari si neclintiti”, “ constanti”- in spaniola, crescand in har. Acesta este motivul misiunii noastre. Nu este o alta modalitatea de a ramane tari si neclintiti, nici de a creste in har fara a participa in lucrarea pe care Isus ne-a dat-o.

Insa se naste urmatoarea intrebare: “Care este de fapt aceasta lucrare?”. In general auzim vorbindu-se despre evangelist si despre marturie. Ce inseamna aceste cuvinte? Despre acesta ne vom ocupa in acest studiu.

In primul rand trebuie sa precizam ca nu toti crestinii pot fi evangelisti, dar toti avem nevoie sa fim martori. Evangelistul da maturie si face evanghelizare. Martorul da marturie, dar nu totdeauna este capacitat, pregatit ca sa fie evangelist. Evangelismul este un dar, pe cand marturia nu. Marturisirea reprezinta partea unei vietii crestine sanatoase. Nu exista crestere in Hristos fara marturisire.

Dar ce este evangelismul? Este o lucrare a Bisericii in intregime, o lucrarea realizata de catre crestinii inzestrati cu acest dar. Pentru a sti exact ce inseamna evangelismul, trebuie sa

studiem ce faceau evanghelistii din Biserica primara. Iata ei predicau in locuri in care crestinismul inca nu era cunoscut. Petru, era un evanghelist, Pavel a fost un alt evanghelist. Pentru mine Pavel a fost unul dintre cei mai mari evanghelisti. In timp ce Petru era un evanghelist specializat in a recolta, Pavel era un deschizator de noi campuri. Si despre ce predicau acesti evanghelisti? Pe Hristos cel rastignit, cel inviat, cel care mijloceste pentru noi. Ei predicau parerea de rau fata de pacat si chemau persoane la botez pentru a alcatui Biserica lui Dumnezeu si a se forma si pregati pentru viata vesnica.

In general ei se duceau acolo unde crestinismul inca nu patrunsesese si faceau o lucrarea de raspandire a Evangheliei. Petru de exemplu, a realizat prima sa campanie evangelistica intr-o singura zi chemand pe iudei sa il accepte pe Hristos, iar in aceeasi zi a botezat 3000 de persoane. Apoi in campanii posterioare mii se uneau cu Biserica lui Hristos. Cu alte cuvinte, evanghelistul este lucrarea de predicare a Evangheliei de catre persoane dotate cu acest dar. Evanghelistul este lucrarea pe care evanghelistii de azi o realizeaza. Aceasta de exemplu este lucrarea mea.

Sa ne indreptam catre cea de a doua parte a studiului. Aici vom vorbi despre marturisire. Marturisirea este diferita de evanghelizare. Marturisirea inseamna a povesti altora despre ce a facut Isus in viata ta. In Marcu 5,18-20 ni se spun urmatoarele:

¹⁸*Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămână cu El.*
¹⁹*Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: "Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine."*
²⁰*El a plecat, și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau. "*

Ceea ce a facut acest demonizat dupa vindecarea si convertirea sa, este lucrarea de marturisire. Marturisirea este o lucrare personala, este acea lucrare pe care orice crestin trebuie sa o faca, daca vrea sa creasca in credinta. Acesta este planul divin pentru orice crestin. Iata ce ni se spune in Faptele Apostolilor 22,15-16:

¹⁵*Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!*
¹⁶*Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață. "*

Citind acest text, vom ajunge la concluzia ca inainte de a marturisi este nevoie sa ai o experienta personala cu Hristos. Nu poti povesti ce nu ai vazut si ai auzit. Ioan ne spune in 1 Ioan 1,1-2. Iti dai seama? Pentru a marturisi trebuie sa mergi, sa cauti un prieten, o ruda, un vecin, un coleg de munca sau de scoala si sa povestesti acestei persoane lucrurile mari si minunate pe care le-a facut in viata ta. Dar aceasta povestire nu este numai o simpla povestire, ci una care urmareste un scop. Scopul acestei marturii este de a duce aceasta persoana la cunostinta Evangheliei. Exista persoane carora le poti vorbi despre Isus fara inconjur, pentru ca acestea sunt pregatite. Dar exista si persoane care nu doresc sa li se vorbeasca despre religie, si fata de care trebuie sa te apropii intr-un alt mod. Trebuie sa te apropii de ele fara sa le vorbesti despre religie, pentru ca daca unei persoane seculare vei incepe sa-i vorbesti despre Isus, te va considera un fanatic, un nebun. In felul acesta nu vei face decat sa il determini sa se inchida in fata vestilor bune ale Evangheliei.

In rezumat, evanghelistul, este o lucrare intentionata, realizat de catre persoane care au primit acest dar. In timp ce marturisirea, este o lucrare personala a fiecarui crestin in parte care consta in a aduce prieteni, rude, vecini, la Hristos.

Exista un al treilea punct pe care doresc sa il dezvoltam. Acesta se refera la faptul ca Dumnezeu, a pus de-o parte oameni din Biserica primara pentru a face aceasta lucrare. Acestia erau evanghelistii. Intre ei gasim pe Pavel, Barnaba, Ioan Marcu, Timotei.

Datorita faptului ca Biserica a crescut foarte repede si foarte mult, a fost necesar sa se puna de-o parte alti oameni pentru alt tip de lucrare si care au fost numiti diaconi. Si care este lucrarea speciala a acestora? Ei trebuiau sa se ocupe de slujirea Bisericii locale, in timp ce evanghelistii aveau libertatea de a calatori dintr-un loc in altul stabilind noi comunitati. Am putea spune ca astazi, acesti evanghelisti nu sunt altii decat pastorii, care se dedica exclusiv predicarii Evangheliei, iar ceilalti membri ai Bisericii sunt martorii care pe langa misiunea pe care o au de a sluji in Biserica locala, trebuie sa dea marturie si sa aduca pe altii la Hristos.

In cea de-a patra parte a lectiei, vom sublinia importanta maturiei personale. Este impactanta convertirea unei persoane si fiecare convertire este o novela. Maniera fantastica in care Dumnezeu atinge pe copiii Sai este mai presus de imaginatia umana. Insa trebuie sa avem grija sa nu povestim istoria noastra aceluia care nu doreste sa o auda.

Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii si intelepciunii, dar multi crestini aflati la inceputul experientei lor, sunt atat de entuziasmati, incat ar dori ca toti din imprejurul lor sa se converteasca, iar cu aceasta atitudine in loc de a atrage pe oameni la Hristos, ii sperie.

Intr-o anumita ocazie, vorbeam cu o doamna a carei sot se convertise cu cativa ani in urma. La inceput ea nu a dorit sa auda nimic despre Evanghelie. Sotul ei ii spunea ca este proasta ca nu doreste sa citeasca Biblia, preferand sa traiasca amagindu-se. Intr-o zi, axfisiata fiind de persuasiunea sotului ei, i-a zis:

- Nici daca ai avea dreptate, nici daca tot ce mi-ai zis ar fi adevarat, eu niciodata nu voi accepta sa ma unesc cu o Biserica in care toti nu sunt decat o banda de fanatici ca tine.

Dupa mai multi ani, ea a ascultat o predica de pe un CD fara ca sotul ei sa stie, in care eu eram cel care predica. Inima ei a fost atinsa, dar acum ceea ce constituia o bariera ca se se incredinteze lui Isus, era tocmai ceea ce ii spusese sotului ei cu ani in urma.

Iti dai seama cum o buna intentie, poate deveni o bariera daca nu actionezi cu intelepciune?

Vom incheia studiul vorbind despre marturisirea care are ca tinta un scop. Nu ajunge sa marturisesti, trebuie sa o faci cu un scop. Cu ce scop? Cu scopul de a atrage acesta persoana la Hristos. Iti voi oferi o ilustratie.

Sa ne imaginam ca intr-o zi, intalnesti o persoana care sufera de un cancer in faza terminala. Nu poate merge, nu se poate misca si se afla pe patul de moarte. Si tu ai suferit in trecut de aceasta boala teribila dar multumita lui Dumnezeu ai fost vindecat. Acum intalnind aceasta persoana bolnava, te apropii de ea si incepi sa ii povestesti, situatia ta de atunci si in dezvalui tipul de remediu care te-a vindecat. Dar o lasi sa moara si nu ii dai remediu. Aceasta este ceea ce vreau sa spun despre marturisirea cu scop. Exista crestini foarte buni care dau marturie despre credinta si experienta lor, nu fura, nu ucid, nu fac nimic rau, dimpotriva sunt persoane minunate si ii ajuta pe cei care sunt langa ei. Si mai mult, acestora le povestesc despre experienta lor personala cu Dumnezeu si facand aceasta, ei cred ca si-au indeplinit misiunea de marturisire. Dar din punct de vedere biblic, acesta nu inseamna sa marturisesti. Marturisirea crestina, nu are ca scop doar expunerea Scripturii, ci si a indrepta cu persuasiune acele persoane catre adevarul prezentat.

Crestinul care iubeste adevarul, trebuie sa ii ajute si pe altii sa il iubeasca. Crestinul care doreste sa creasca in experienta sa spirituala, pe langa trairea adevarului Evangheliei, trebuie sa

caute in mod constient, o persoana sau mai multe intr-un an, pe care sa le conduca la Hristos. Trebuie sa te rogi pentru aceste persoane, sa te apropie de ele cu dragoste si simpatie, distrugand prejudecatile pe care acestea le-ar putea avea fata de Evanghelie. Trebuie sa cultivi o prietenie sincera cu aceste persoane, pentru ca sa le castigi increderea, pentru ca mai apoi sa le poti prezenta adevarul si sa ii conduci la Hristos.

O dragul meu, nu exista o alta cale de a creste in viata crestina daca nu te legi ca sa aduci alte persoane la Hristos. Poti sta in Biserica si totusi sa nu ai viata. Ceea ce da viata crestinului este implinirea misiunii. De aceea El ti-a dat aceasta misiune.

Dumnezeu sa te binecuvanteze.

*Traducere Gertrud Radu
Tehnoredactare Gabriel Radu
Madrid 03 martie 2012*